ասեն ևս սպահան առաւ. նմանապէս ևս լէկզին զբազում գիւղս և զգաւառս պարսից աւերեաց և զբազում հայս ի սուր սուսերի մաշեաց։ (Գաբրիէլ վ. Թէօդուպոլսեցի առ Մխիթար Աբբահայր, թուին 1722. օգս. 26 [տեղի?])։

դ.

Սամաթիայու սուրբ Գէորգայ ժամն սկսան շինել՝ որ մինչև կատարի, 100 քսակ հազիւ բաւականանայ ասեն. և այսու եղև վեց ժամ շինեցեալ հրամանաւ այս վէզիրիս. այսինքն աստուածածնայ, լուսաւորչին, պալատու, սուրբ Գէորգայ, Թօփղափոյուն, ղատըքէօյին. վասն ամենեցուն գնաց ասեն մինչ 300 տօրպակ ստակ. և յամենեցուն առնուն զդրամս կամայ և ակամայ[1]։ (Պ. վ. Տայի սիմօնեան առ Մխ. Աբբայ, թուոյն քրիստոսի 1722. յունվարի 13. ի Ղալաթեայ)։

ե.

Գէորգ վ. ի Թոխաթ էր մինչև ցա(յ)ժմ (բայց անընդունակ յուղղափառաց), զի հայք զնա մեծաւ աղաչանօք տարան ի վանքն նորաշէն, և անդ եկաց ժամանակ ինչ, ի մերձակայ աւուրս այլազգիքն այրեցին զվանքն (քանզի ի շինեցմանէն մինչև ցայս վայր պահէին զոխս, նաև կամէին քակել զՊազարճուխի և Սուրբ Քառասնից ժամն, բայց բազում փողով հազիւ զերծուցին, և հայքն երկու և երեք օր զոճեցին զկրպակսն և զեկեղեցիսն, իբր թէ կամին առնու(լ) զվրէժս ի տաճկաց, և այնոքիկ անմտացան զի վերստին կամին շինել զվանքն։ (Փ. վ. առ Մխիթար Աբբահայր. 1723, Սեպտ. 11 [տեղի?])։

զ.

Ցարևելից կողմանէ յայտնի ոչ ինչ լուր գոյ. սուս է օրթալխն. բայց ի ծածուկ ասեն թէ պատերազմ ի վերայ սղնաղին հայոց է. ասեն թէ վայրագոյն և փոքրագոյն մասն սղնախին հնազանդեալ են այսու պայմանաւ տալով զհարկ, բայց ոչ զոլով ի մէջ ինքեանց Թուրք, յետոյ 6000 Թուրք թողեալ են որպէս պաշտպան զի մի վնասիցեն յայլոց. բայց զկնի ոմանց աւուրց ձեռք ձգեալ են առ ի կողոպտել զինչս, զորդիս և զկանայս, յետոյ կսկծեալ սիրտն հայոց յանկարծ յառեալ սրակոտոր արարեալ են զբնաւս տաճկունս և փախեալ ի մեծ սղնախն. վասն այսորիկ վեց փաշայ Թային եղեալ է գնալ ի վերայ նոցա։ (Հ. Միքայէլ վ. Սեբաստացի առ Մխիթար Աբբահայր. 1726 Յուլիս 1, կոստանդնուպոլիս)։

է.

Ետ ընդ վերապատուեցելոյ Տէր Յակոբին առաքեաց գերագոյն Հայրութեան ձերոյ (Ստեփանոս վ.ն յԱլիկոռնեայ) 60 հատ սրբոյ Լուսաւորչայ միտալ. ևս մին հատ արծաթեայ։ (Պաղտասար քահանայ Տիգրանակերտեան առ Մխիթար Աբբահայր. 1724 Հոկտ. 21 Յունուար)։

ը.

Ետ բազում խռովութիւն գոյ այս դեհս, բնաւ ստոյգ գրոյց չգայ կոստանդինուպօլսէ, մինչև ի Բաբիլօն Ճապախանայ և ասքառ կրուի միշտ թէ ծովով և թէ ցամաքով. ծովով նաւքն կու

1. Ահմէա Գ.ի կայսրութեան ժամանակն է։